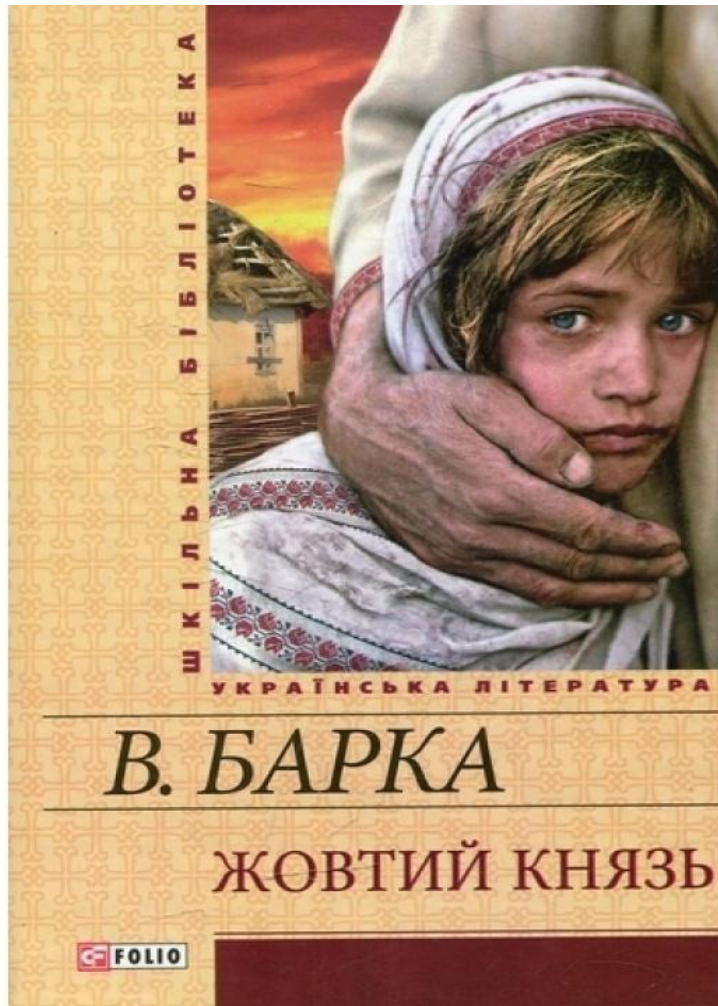

Аналіз повісті Василя Барки «ЖОВТИЙ КНЯЗЬ»

Підготували: студентки 1 курсу, групи 1
ФБ

Борисенко Поліна та Маляєва Марина.

Жовтий князь — професійний прозовий твір, який присвячений голодомору 1932-1933 років.

Основа роману:

Письменник взяв спогади земляка, який описав долю близької йому родини. Крім цього, Василь Барка бачив голод на власні очі, коли у 1933 році відвідав родину свого брата на Полтавщині й був вражений страшною трагедією.

Проблематика роману:

- ▶ Реалістичне зображення нещастя сім'ї в селянина Мирона Катранника.
- ▶ Психологічні нариси ,описи незвичних перемін в житті ,кожного в родині ,
- ▶ Яка вмирає.
- ▶ Метафізичний вимір : боротьба темряви зі світлом,Бога з дьяволом,
- ▶ Людини з людиною.

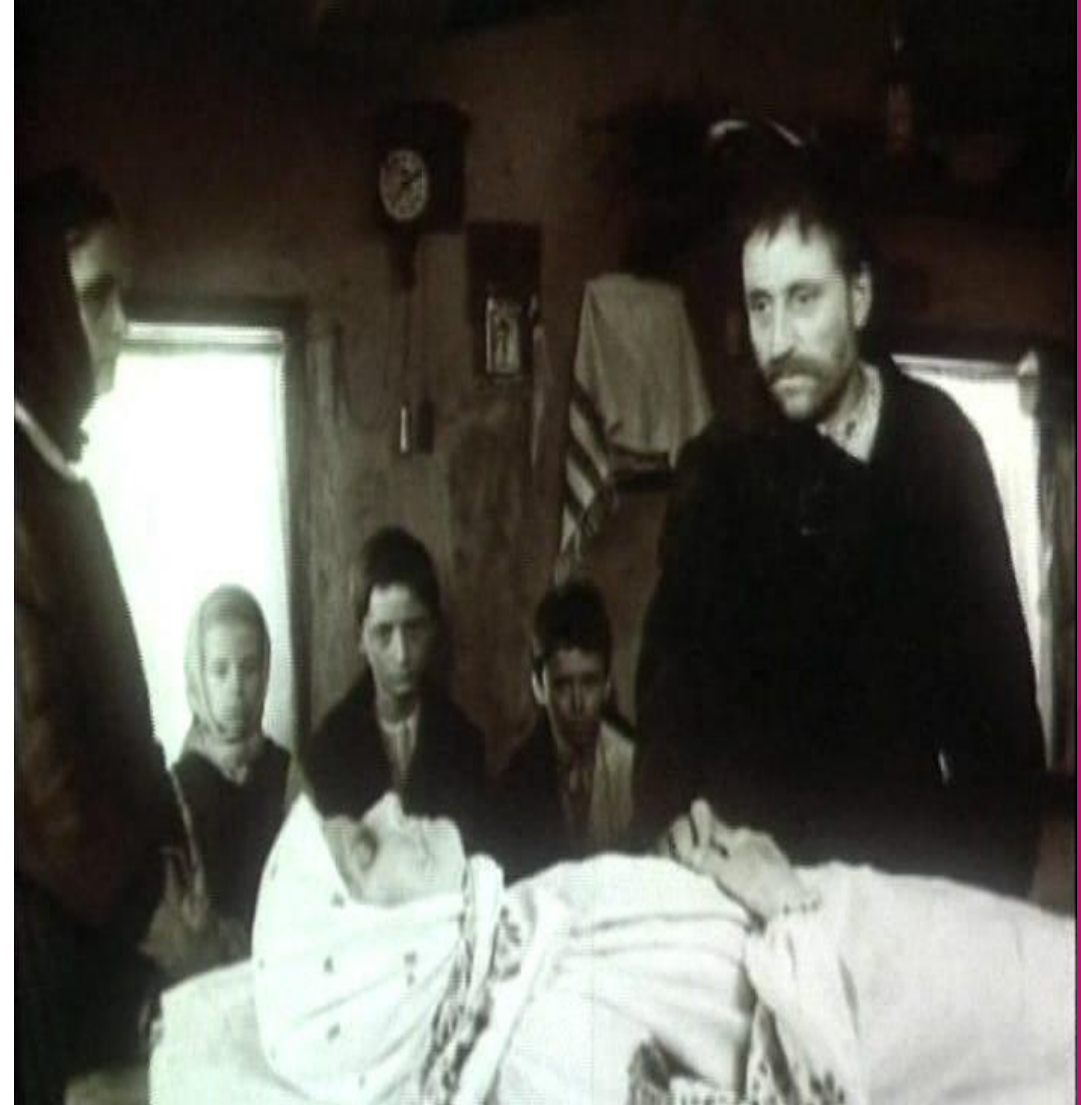
Головні герої роману:

- ▶ Мирон Данилович Катранник – чоловік Дарії
- ▶ Дарія Олександрівна Катранник – дружина Мирона
- ▶ Микола Миронович Катранник – первісток Дарії і Мирона
- ▶ Олена Миронівна Катранник – донька Дарії і Мирона
- ▶ Андрій Миронович Катранник – наймолодший син Дарії і Мирона
- ▶ Харитина Григорівна Катранник – матір Мирона

Бабуся Харитина:

- ▶ Була їм стара, як великий янгол: тільки ними жила і для них була в неї вся думка і праця», «була мати — як світло з височини, і втратилося...» Замолоду пізнала горе — залишилася вдовою: чоловіка забрали на німецьку війну, і він не повернувся. «За всіх думала і втішала кожного», невсипущою працею додавала достатку в сім'ю, виховувала дітей. З невісткою жила дружно, була їй за матір, створюючи в домі атмосферу добра і злагоди.

Дарія:

- ▶ Дарія Олександрівна така ж тиха, спокійна, так же намагається не впускати до серця злобу й роздратування. Усю душу віддає сім'ї, дітям. Їй хочеться, щоб сини і донька не піддавалися чужому впливові, вміли розрізняти добро і зло. Мати користується давньою, віками вивіреною народною педагогікою, яка підказує, коли дитину полаяти, а коли й похвалити: «В неї [матері] сумнів: чи не розлінується доня ще раз і дужче, ніж попереду, коли похвалити? Хай старається без нагороди. Але – чи гаразд отак проминути доньчин знак? То ж від пошани до мами».

Отроходіна:

- ▶ Він з презирством ставиться до селян, його навіть обурює «непокірність дядьків: відмовилися мовчки відходити в землю». Йому подобається принижувати і залякувати людей, ламати їхню волю. І це вже не «за інструкцією», а заради власного задоволення.

Дякую за увагу!)